

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2018 roku

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu – Wydział VI Karny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Małasiak

Protokolant: sekr. Sąd. Magdalena Szczepaniak

przy udziale oskarżyciela publicznego-----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 lutego 2018r.

sprawy **S. B. (B.)**, syna A. i K. z domu Ł., ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W dniu 15 lipca 2016 roku w L. przy ul. (...) dokonał w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego (...) (...) powodując straty o łącznej wartości 1.449 zł na szkodę M. S.z siedzibą w K.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Uznaje oskarżonego za winnego tego, że w dniu 15 lipca 2016 roku w L. przy ul. (...), działając w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 16 kwietnia 2015r. do dnia 13 kwietnia 2016r. kary 1 roku pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 2 czerwca 2014r. (sygn. akt II K 201/14) za czyn z art. 278 § 1 k.k., zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy (...) (...) powodując straty o łącznej wartości 1.449 zł na szkodę M.S. prowadzonego przez D. K. na ul. (...) w L., centrum handlowe (...) tj. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37 b k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 (dwadzieścia pięć) godzin miesięcznie

2. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz M. S. prowadzonego przez D. K. na ul. (...) w L., centrum handlowe (...) kwotę 1.449 zł (tysiąc czterysta czterdzieści dziewięć złotych) tytułem naprawienia szkody

3. Na podstawie art. 627 k.p.k. obciąża oskarżonego kosztami postępowania i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70 zł (siedemdziesiąt złotych), a na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku „O opłatach w sprawach karnych” (Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) wymierza mu opłatę w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

/-/ SSR Monika Małasiak

UZASADNIENIE

W dniu 15 lipca 2016r. S. B. korzystał z przepustki, albowiem od dnia 16 kwietnia 2015r. przebywał w zakładzie karnym.

W tym dniu S. B. podszedł do stoiska z telefonami komórkowymi M.S. prowadzonego przez D. K. w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w L..

Oskarżony oświadczył, że szuka prezentu dla dziewczyny, a sprzedawca zaproponował mu telefon komórkowy (...) (...) za 1.499 zł. Oskarżony obejrzał telefon, po czym spytał, czy może zapakować go w ozdobne pudełko, które miał przy

sobie. W czasie gdy D. K. wypisywał fakturę (na dane podane przez oskarżonego: J. J. S.) oskarżony pakował telefon. W pewnej chwili oskarżony spytał o ostateczną cenę telefonu. Gdy usłyszał kwotę stwierdził, że brakuje mu 100 zł i musi wyjść, aby pożyczyć pieniądze od siostry. Pudełko i torbę, którą oskarżony miał przy sobie, zostawił na ladzie. Gdy D. K. chwycił je aby schować, okazało się, że nie ma w nim telefonu. D. K. zorientował się, że S. B. ucieka, więc zaczął go gonić. S. B. udało się uciec. Do dnia wydania wyroku D. K. nie odzyskał telefonu, a S. B. nie naprawił szkody.

W dniu 15 lipca 2016r. S. B. działał w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 16 kwietnia 2015r. do dnia 13 kwietnia 2016r. kary 1 roku pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 2 czerwca 2014r. (sygn. akt II K 201/14) za czyn z art. 278 § 1 k.k.

S. B. jest synem A. i K. z domu Ł., ur. (...) w P.. S. B. ma wykształcenie średnie, nie posiada zawodu, obecnie odbywa karę pozbawienia wolności. Oskarżony jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu. S. B. figuruje w K..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- wyjaśnień oskarżonego (k. 93v., k. 43-44, k. 65-66)

- zeznań D. K. (k. 93v. w zw. z k. 3-5, k. 10-10v.)

- dokumentów: notatek urzędowych (k. 1-2), protokołu oględzin (k. 7-9), śladów (k. 31-37), karty karnej (k.46-47), odpisu wyroku w sprawie II K 201/14 (k. 51-52), odpisu wyroku w sprawie II K 483/15 (k. 53-54), odpisu wyroku w sprawie VIII K 1357/12 (k. 56), odpisu wyroku w sprawie II K 238/12 (k. 57-59), wydruków z NOE-SAD (k. 76-81)

Oskarżony zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Przed Sądem oskarżony odmówił składania wyjaśnień. W ocenie Sądu przyznanie się do winy przez oskarżonego nie budzi żadnych wątpliwości, albowiem ślady daktyloskopijne pozostawione przez oskarżonego na porzuconej na miejscu kradzieży torbie, pochodzą od niego. Oskarżony nie miał zresztą interesu w tym, by konsekwentnie przyznawać się do czegoś, czego by faktycznie nie zrobił.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał także zeznania **D. K.**. D. K. logicznie i jasno przedstawił przebieg kradzieży, a także opisał wygląd sprawcy. W ocenie Sądu zeznania D. K. nie budzą żadnych wątpliwości co do ich szczerości i prawdziwości.

Za w pełni przydatne i wiarygodne Sąd uznał także zgromadzone w sprawie dowody z dokumentów. Żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności, a i Sąd nie miał powodów by to czynić.

Sąd zważył, co następuje:

S. B. został oskarżony o to, że w dniu 15 lipca 2016 roku w L. przy ul. (...) dokonał w ciągu 5 lat od odbycia kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego (...) (...) powodując straty o łącznej wartości 1.449 zł na szkodę M. S. z siedzibą w K. tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawę materiał dowodowy wykazał, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Sąd uznał oskarżonego zatem za winnego tego, że w dniu 15 lipca 2016 roku w L. przy ul. (...), działając w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 16 kwietnia 2015r. do dnia 13 kwietnia 2016r. kary 1 roku pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 2 czerwca 2014r. (sygn. akt II K 201/14) za czyn z art. 278 § 1 k.k., zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy (...) (...) powodując straty o łącznej wartości 1.449 zł na szkodę M. S. prowadzonego przez D. K. na ul. (...) w L., centrum handlowe (...) tj. czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 37 b k.k. wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin miesięcznie.

Oskarżony zabrał w celu przywłaszczenia telefon komórkowy (...) (...) o wartości 1.449 zł. Oskarżony działał na szkodę M. S. prowadzonego przez D. K. na ul. (...) w L. w Centrum Handlowe (...). Oskarżony działał przy tym w ciągu 5 lat po odbyciu w okresie od dnia 16 kwietnia 2015r. do dnia 13 kwietnia 2016r. kary 1 roku pozbawienia wolności wymierzonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Wągrowcu z dnia 2 czerwca 2014r. (sygn. akt II K 201/14) za czyn z art. 278 § 1 k.k., a zatem w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Oskarżony działał umyślnie, z zamiarem bezpośrednim kierunkowym.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się ustawowymi dyrektywami wymiaru kary z art. 278 § 1 k.k. a także wskazówkami z art. 53 k.k. oraz art. 115 § 2 k.k., dbając jednocześnie by kara spełniła zarówno cele prewencji indywidualnej (wychowawcze i zapobiegawcze), jak i prewencji generalnej rozumianej jako kształtowanie prawnej świadomości społeczeństwa.

Za okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Fakt ten, a także okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu (działanie podczas przepustki z zakładu karnego wskazują, że jest on osobą zdemoralizowaną, dla której wchodzenie w konflikt z prawem jest sposobem na poprawienie swej sytuacji finansowej. Niewątpliwie do okoliczności zaostrzających wymiar kary należy także okoliczność, iż oskarżony dopuścił się kolejnego przestępstwa w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k. Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył to, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

W ocenie Sądu, to właśnie kara 3 miesięcy pozbawienia wolności, a następnie wykonywana po niej kara 6 miesięcy ograniczenia wolności polegająca na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 25 godzin miesięcznie, najlepiej spełni cele tak prewencji indywidualnej, jak i generalnej.

W punkcie 2 Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego na rzecz M. S. prowadzonego przez D. K. na ul. (...) w L. kwotę 1.449 zł tytułem naprawienia szkody. Środek ten z jednej strony ma zrekompensować straty jakie pokrzywdzony poniósł, a z drugiej strony ma pokazać oskarżonemu, że należy naprawiać wyrządzone przez siebie szkody.

O kosztach, Sąd orzekł w pkt. 3 wyroku. Sąd nie znalazł przesłanek ku temu, by oskarżonego z obowiązku poniesienia kosztów postępowania zwolnić. Oskarżony musi zatem poczynić wysiłek finansowy, by zarówno wywiązać się z obowiązku naprawienia szkody, jak i uregulowania należności należnych Skarbowi Państwa.

/-/ SSR Monika Małasiak